Vågan
Kommune

Høringsinnspill fra Helsesykepleier- og jordmortjenesten i Vågan kommune

Viser til helse- og omsorgsdepartementets høringsutkast vedrørende forslag om endring i Forskrift 19. oktober 2018 nr. 1584 om kommunens helsefremmende og forebyggende arbeid i helsestasjons- og skolehelsetjenesten.

Vi mener at det er flere av momentene i forslaget som muligens vil få en annen betydning i praksis enn det høringsnotatet tilsier. Vi kan stille oss bak at det er behov for et lettere tilgjengelig behandlingstilbud for barn og unge. Vi mener derimot at dette bør løses på en annen måte enn å presse dette inn i en allerede presset tjeneste som skal være for ALLE, og ikke de få. Prioritering av forebyggende og helsefremmende arbeid er allerede utfordrende på grunn av stadig økende behov fra tjenesten til å delta i ansvarsgrupper, følge opp enkeltindivider og koordinere diverse tiltak. Hvis behandlingsbegrepet tas inn i forskriften mener vi det vil gjøre det ytterligere utfordrende å prioritere forebyggende og helsefremmende arbeid.

Ved at ordet behandling tas inn i forskriften mener vi at det legges opp til betraktelige endringer i vårt mandat. Vår oppfatning er at dagens helsesykepleierutdanning ikke har tatt høyde for «behandling av lettere psykiske og somatiske tilstander», men snarere er fullt og helt rettet mot fordypning i hva forebygging og helsefremming innebærer.

Begrepene som benyttes i forslaget til formulering av formål oppfatter vi at gir stort rom for individuelle vurderinger. Hva legges i «nødvendig behandling og oppfølging» og «lettere psykiske og somatiske tilstander»? Det vurderes som en svakhet i forslaget at dette ikke er tydeligere presisert. Denne formuleringen kan potensielt legge opp til stor variasjon i hvilket tilbud barn og ungdom får. I tillegg til dette preges allerede helsestasjon- og skolehelsetjenesten av variasjon fra kommune til kommune. Midler som har vært ment for å styrke helsestasjon- og skolehelsetjenesten har over tid ikke blitt øremerket. Kommunene har dermed stått fritt til å disponere disse midlene. Kommunen står også fritt til å organisere helsestasjon- og skolehelsetjenesten som de finner mest hensiktsmessig. Forslaget til formulering vil, etter vår mening, bidra til ytterligere forskjeller i hvilket tilbud barn og unge får fra kommune til kommune. Dette samsvarer ikke med at helsestasjon- og skolehelsetjenesten skal bidra til å utjevne sosiale helseforskjeller.

Det skrives at endringen ikke er ment for å medføre økte kostnader for kommunene. Det framstår som selvmotsigende av flere grunner;

- Hvordan skal terskelen bli lavere og tilgjengeligheten bedre ved at forslaget til endring legger opp til at det tilføres (det vi oppfatter som) flere arbeidsoppgaver uten at tjenesten styrkes?
- Når utdanningen ikke har direkte fokus på dette vil det bli behov for kompetanseheving
- Det kan kreves mer lønn fra hver enkelt ettersom arbeidstakers ansvarsområde ut fra forskriften endres

Vågan
Kommune

Vi er kritisk til dette forslaget fordi vi oppfatter at det vil kunne tilføre helsestasjon- og skolehelsetjenesten behandlingsoppgaver som vi mener er i strid med vårt grunnleggende mandat som forebyggende og helsefremmende tjeneste for alle barn og unge. Dette gjøres uten at det tilføres ekstra ressurser til økt bemanning og kompetanseheving, eller tas høyde for at det potensielt vil gå på bekostning av oppgaver vi allerede har. Fokuset må være på forebygging og helsefremming; at vi er der FØR det utvikles individuelle problemer. Det må fokuseres mer på at helsesykepleiers arbeid må prioriteres ut fra et folkehelseperspektiv og på universelle tiltak i stedet for kurativ, individrettet behandling.